

Arrest

nr. 216 826 van 14 februari 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. BURNET
Moskoustraat 2
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 12 december 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 oktober 2016 waarbij de afgifte van de bijlage 19ter en van het attest van immatriculatie als onbestaande worden beschouwd, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 28 november 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 december 2016 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2018 en gezien het uitstel verleend naar de zitting van 16 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. BURNET verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, biedt zich op 7 mei 2014 bij de gemeente aan met het oog op een huwelijk met zijn Belgische partner.

Er wordt een onderzoek schijnhuwelijk opgestart.

Op 15 september 2014 geeft de procureur des Konings een negatief advies.

Op 18 september 2014 weigert de ambtenaar van de burgerlijke stand om het huwelijk te voltrekken.

Op 6 oktober 2014 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 5 augustus 2015 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 5 augustus 2015 wordt ten opzichte van verzoeker een inreisverbod genomen (bijlage 13sexies).

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 159 273 van 23 december 2015 wordt het beroep tegen deze beslissingen verworpen.

Bij vonnis van 18 januari 2016 van de familierechtbank bij de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel wordt het beroep tegen de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand van 18 september 2014 ingewilligd.

Op 19 maart 2016 treedt verzoeker in het huwelijk met zijn Belgische partner.

Op 22 september 2016 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als echtgenoot van een Belg. Hij wordt in het bezit gesteld van een bijlage 19ter.

Op 27 oktober 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de afgifte van de bijlage 19ter en van het immatriculatie-attest als onbestaande worden beschouwd omdat aan verzoeker een inreisverbod werd gegeven dat niet werd opgeheven of ingetrokken. Dit is de bestreden beslissing:

*“E. B., R., Nationaliteit Marokko, Geboren op (...) 1979,
Verblijvende te (...)*

U maakt het voorwerp uit van een inreisverbod met een geldigheidsduur van 3 jaar dat u betekend werd dd. 05.08.2015 alsook een bevel om het grondgebied te verlaten, u betekend dd. 05.08.2015.

U kunt de opheffing van dit inreisverbod vragen, waardoor u legaal zou kunnen terugkeren naar België. Dit is enkel mogelijk op basis van wijzigingen aangaande uw situatie die plaats vonden na de datum van die beslissing.

In het kader van artikel 74/12 van de wet van 12 december 1980 moet de opheffing van de aanvraag aangevraagd worden bij de diplomatieke post die bevoegd is voor uw woon-of verblijfplaats in het buitenland.

Gelet op het feit dat u geen enkele vraag tot opheffing van het inreisverbod hebt gevraagd, wordt de onwettige afgifte van de bijlage 19ter dd. 22.09.2016 en van het immatriculatie-attest, als onbestaande beschouwd.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van zijn wens om geen synthesememorie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

Uit informatie verschaft door de verwerende partij blijkt dat verzoeker op 8 augustus 2018, dit is na de datum waarvan de verwerende partij in de nota stelt *“Het inreisverbod is dus definitief in het rechtsverkeer aanwezig. Daarom is het hem tot 5 augustus 2018 verboden om zich op het Schengengrondgebied te bevinden”*, een nieuwe aanvraag gezinshereniging ingediend heeft. Hij werd in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie geldig tot 8 februari 2019.

Hieruit blijkt dat verzoeker verkregen heeft wat hij beoogde door het indienen van huidig beroep: het in aanmerking nemen van een aanvraag gezinshereniging en de afgifte van een attest van immatriculatie.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat uit informatie van het Rijksregister blijkt dat verzoeker op 11 februari 2019 in het bezit werd gesteld van een bijlage 15, een attest dat zijn verblijf dekt tot 28 maart 2019.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Gevraagd naar het belang dat verzoeker nog zou hebben in deze zaak, geeft de advocaat van verzoeker aan nog steeds belang te hebben omdat er in elk geval nog geen positieve beslissing is inzake de aanvraag gezinshereniging. De advocaat van verzoeker wijst op 2 arresten van het HvJ (Ouhrami en de zaak 82/16) waarbij in het laatste gesteld wordt dat het bestaan van een inreisverbod geen reden mag zijn om een gezinshereniging te weigeren. Verzoeker loopt nu hetzelfde risico: de aanvraag kan nog altijd op dezelfde basis niet in overweging worden genomen zodat verzoeker wenst dat huidige zaak beoordeeld wordt teneinde de carrousel te stoppen.

Er wordt vastgesteld dat het belang dat verzoeker aanvoert, niet volstaat. Er is nog geen positieve beslissing inzake de aanvraag gezinshereniging, maar dit neemt niet weg dat deze aanvraag wel in aanmerking is genomen en dat verzoeker in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie, wat hij beoogde middels huidig beroep. Indien alsnog de bijlage 19ter en het attest van immatriculatie ingetrokken zouden worden of als onbestaande zouden worden beschouwd, of indien de aanvraag gezinshereniging van 8 augustus 2018, die dus inhoudelijk wordt onderzocht, alsnog aanleiding zou geven tot een negatieve beslissing, dan kan verzoeker daartegen een beroep instellen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarbij hij zich desgevallend kan beroepen op het door hem aangehaalde arrest van het Hof van Justitie, HvJ 8 maart 2018, C-82/16, K.A. e.a.

De Raad stelt vast dat verzoeker verkregen heeft wat hij beoogde door het indienen van huidig beroep: het in aanmerking nemen van een aanvraag gezinshereniging en de afgifte van een attest van immatriculatie. Verzoeker kan bijgevolg geen voordeel meer halen uit de vernietiging van een eerdere beslissing waarbij de aanvraag tot gezinshereniging niet in aanmerking wordt genomen wegens een gegeven inreisverbod, zodat de Raad van oordeel is dat verzoeker geen actueel belang meer heeft bij zijn beroep.

Het beroep is niet ontvankelijk.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend negentien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET